

Кордамъ много ся отличи съ юначество-то си и сърчаный духъ. Той порази гръцкѣ-тѣ войскѣ въ Тракіѣ и младаго Константина, който бѣше дошелъ съ помногого си войскѣ до Правадіѣ въ 792 г.; послѣ отиди да помага на Тиски-тѣ Българи, които въ сѣщѣ-тѣ годинѣ бехѣ почнали шесто-годишнѣ-тѣ войнѣ съ французскій царь Карла Великаго. Византійцы-тѣ, като видехѣ, чи Българска-та войска отиди въ Паноніѣ, и мыслехѣ, чи Българія нѣма военнѣ силѣ; рѣшихѣ да ѣ нападнѣтъ ненадѣйно и преземѣтъ. Но Крумъ, като стѣпи на Българскій престолъ, съедини Дунавскитѣ Българи съ Тискитѣ, усили царство-то си, и то начна да цавти съ новѣ силѣ и да ся увѣнчава съ славны подвиги.

Крумъ Великій

802—815.

Както Мисійски-тѣ Българи имахѣ постояннѣ враждѣ и войнѣ съ Византійцы-тѣ, тѣй и Панонски-тѣ съ Франки-тѣ и Авары-тѣ, доде найпослѣ паднахѣ подъ властѣ на Авары-тѣ; но въ 766 г. тѣ ся подигнахѣ подъ предводителство-то на Крума и ся освободихѣ, когото турихѣ върховенъ управитель на царство-то си, защото Крумъ бѣше ся прославилъ съ побѣдѣ-тѣ си надъ Карла Великаго, който бѣше покорилъ и кръстилъ толко народъ.

Първа-та стихія ся пре мина безъ да повреди Българско-то царство въ Пононіѣ; но втора-та бѣше дващѣ посиленѣ, отъ Карла великаго, който искаше да преземе Българско-то